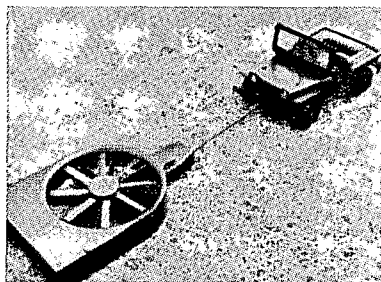

חידושי נשק וטכניקה

רחפן נגד מוקשים

„כלי-הרחף“ כבר הורג צגו מפורסות בפני קוראי „מערכות“, אך נראה שאין קץ לתפי קידים — נוסף על תפי קיד-היסוד של הובלה — אשר מנסים להטיל עליהם. כידוע, טרם מצאה הבעיה של גיר לוי מוקשי-קרקע פתרון משיביע רצון. והנה,

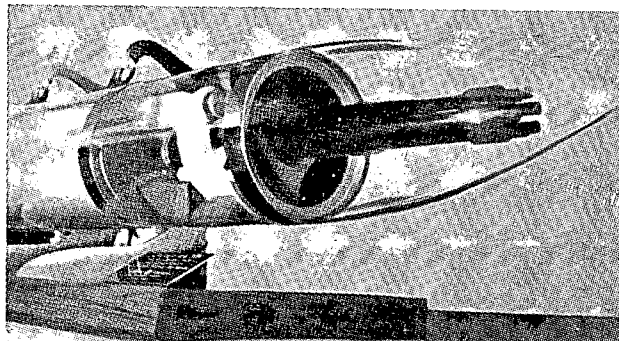
חיל-ההנדסה של צבא ארה"ב בוחן עתה מכשיר-גילוי, כשניים-וחצי מטר אורכו ורוחבו, אשר ירחף כ-15 ס"מ לפחות מעל לפני-הקרקע, על גבי „כרית-אוויר“ הנוצרת באמצעות „מניפה“ אופקית רבת להבים. מערכת-גילוי קלה זו (היא עשויה אלומיניום וחומר-פלסטי) תינשא לפני כלי-הרכב, אליו תחובר באמצעות מוט-דוחף, שאורכו כ-6¼ מטר. במוט זה מצויים צירים מספר, המאפשרים כפיפה והפינה עלידי כך שמערכת-הגילוי תהיה חופשית לבצע תנועות אנכיות, כגון פסיעה וגלגול. משקל המערכת (כולל מוט-הדחיפה) הוא כ-130 ק"ג. עצמת המנוע שבאמצעותו נוצרת „כרית-האוויר“ הוא 72 כ"ס. ניתן להשתמש במערכת-גילוי זו הן בדרכים והן בשטחים-ללא-דרך. הדבר שלא נאמר בפרסומים הוא באלו אמצעים מתבצע הגילוי עצמו. אך ידוע שהכלי יעיל לא רק נגד מוקשים „מקובלים“ אלא גם נגד מוקשים פלסטיים.

„ליליפוט“ אמפיבי

כשפני הקרקע בחבל-ארץ הנם גם קשייתנועה וגם מגוונים מאוד, ומצויים שם שטחי בוץ-עמוק וסלעים, שכבות-שלג וצמחית-שיחים צפופה, נחלים ויערות — כיצד לפתור את בעיות הניידות במרחביו? הן אלו של גופי-גייסות גדולים ומטען כבד — והן של חוליות קטנות ושל איזה כלי-נשק חיוני, או משא זעיר אך דחוף? אחת התשובות של חיל התובלה האמריקאי לבעיות הניידות מן הסוג האחרון המתציבות לפניו במרחב-הפרא העצומים של אלסקה, היא כלי אמפיבי זעיר הנע על מערכת „גלגלים“ מיוחדים במינם. ההגדרה הרשמית לתפקידו — „נושא-גייסות אמפיבי“, אך ברור שתורמתו אינה עשויה להיות בחספר הגייסות שיוביל, או בכמות המשא שיעביר כי אם סגולות: בסירה, בחדירה, בהבאת „מישהו עם משהו“ למקום קשה-גישא אך חיוני.

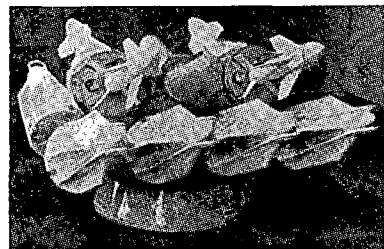
„מקלע-ששת“

כבר סופר ב„מערכות“ (חוב' מ"ה עמ' 51) על „מעשה משונה“: היה-היה מקלע מטיפוס „גאטלינג“, שהומצא כבר לפני 101 שנה ואף בא לידי שימוש במלחמת-האזרחים האמריקאית בכמה-מפעולות המלחמה של סוף המאה ה"ט; ואת המקלע ה„קדום“ הזה ציינו כבר אז אותו עקרון „סיבובי“ — ואותה צורה של ששת קני-היריה הערוכים בטבעת סביב ציר מרכזי — אשר חזרו-ונשנו בדמותו ובאופן-פעלו של מקלע-המטוסים „וולקן“ האמריקאי, בשנות-החמישים למאה-העשרים. אלא ש„וולקן“ הוא מקלע גדול-קוטר, מהסוג „הכבדים-ביותר“ (ומותר לכנותו — „תותח אוטומטי“), שכן כל אחד מששת קניו הוא בן 20 מ"מ; והוא אינו מקלע-קרקע כי אם מותקן במטוס-הקרב החדש B 105 (ובאחרים מן הכבדים-ביותר). אולם עתה עומד בפיתוחו, בשלב של הפקה גסיונית, כלי-היריה המקביל לו בצורתו ומבנהו — אך בקוטר מוקטן וקל בהרבה — אשר נועד להליקופטרים ולמטוסים-קלים. קוטרו — 7.62 מ"מ („קוטר-נאט"ו“) ו„תפוקתו“ תגיע עד ל-6,000 כדור לדקה. כינויו, ההולם אותו — „מיניגאן“ („תותח-זוטא“) והוא נתון ב„סל“ המאפשר להציבו בתוך כלי-טיס — או לשלפו ממנו — במהירות. אורכו של ה„סל“ כולו יהיה קרוב ל-210 ס"מ, ומשקלו — עם המטען המלא של 1500 כדור שהוא נושא עמו — כ-110 ק"ג. פרט להליקופטרים השונים (כולל אפילו הליקופטר-התצפית הקל החדש של צבא-ארה"ב) מובא הכלי החדש בחשבון לשימוש במטוס-הקל (T-28) אשר מתקנים אותו עתה לתפקידים של לוחמה נגד גרילה.

טיל בריטי לטרפדות-מנוע

זה כמה שנים שידוע על קיומו של טיל בריטי שטח-אוויר לחימוש ספינות, שכיניו „סיי קאט“ („חתולים“). אך בזמן האחרון פותח בבריטניה כן-שיגור רב-טילי, שנועד במיוחד להצבת טיל „סיקאט“ בספינות זעירות, כגון

טרפדות-מנוע, וכדומה. הכן והטילים נועדו לפעולה לטוחים קצרים יחסית, דהיינו, בראש וראשונה, נגד מטוסים הממכים טוס. הכן נושא 12 טילים, הערוכים שישה-שישה על פסי השיגור שלהם בשני כיוונים נגדיים. נראה כי סידור מרוכז זה חשוב במיוחד לספינות הקטנות בהן אין אפשרות, בגלל שטחן המצומצם — לפזר את הטילים ולהציבם בקבוצות קטנות.